

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/192/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119214393
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119214393.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, v zast.: JUDr. Tomáš Zboja, advokát, so sídlom S. X, XXX XX Q., proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, v zast.: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom P. K. X/A, XXX XX O. - W. Q., o zaplatenie 198,21 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 07.08.2019 č.k. 5C/28/2019-92, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %).

O výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin ako súd prvej inštancie rozhodol v tomto spore tak, že :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 198,21 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 198,21 eur od 24.08.2018 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku súd prvej inštancie popísal obsah písomných podaní, zistené skutočnosti, vykonané dôkazy, následne citoval niektoré ustanovenia zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla účinného v čase uplatnenia náhrady škody, ako aj ustanovenia § 442 ods. 1 a § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s právnym posúdením veci súd prvej inštancie následne uviedol:

Žalovaný v priebehu konania poukázal na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, z dôvodu postúpenia neexistujúcej pohľadávky poškodenej na žalobcu. K platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky a samotného postúpenia pohľadávky súd uvádza, že budúca splatnosť pohľadávky poškodenej voči žalobcovi, nie je prekážkou pre jej postúpenie, ak je táto dostatočne určitá a identifikovateľná. Postupovaná pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktorými sú odplata postúpenia a vzájomne započítanie pohľadávok. Súd má za to, že postupovaná pohľadávka bola v bode 1 Zmluvy o postúpení pohľadávky riadne identifikovaná. Zmluvné strany sa tiež v bode 4 Zmluvy dohodli na odplatnom postúpení pohľadávky, pričom výška dohodnutej odplaty zodpovedala nároku žalobcu voči poškodenému vyplývajúcemu z faktúry č. 180369. V bode 5 Zmluvy sa zmluvné strany zároveň dohodli na započítaní vzájomných

pohľadávky, t.j. pohľadávky žalobcu voči poškodenému a pohľadávky poškodeného voči žalobcovi. Súd tak, v zmysle uvedeného, ustálil, že Zmluva o postúpení pohľadávky je platným právnym úkonom a k postúpeniu pohľadávky došlo v súlade s ust. § 524 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje tiež na skutočnosť, že po tom, ako došlo k postúpeniu pohľadávky poškodenej na žalobcu, na neplatnosť ktorého žalovaný v priebehu konania poukazoval, žalovaný poskytol žalobcovi časť poistného plnenia za zapožičanie náhradného vozidla vo výške 334,59 eur, z čoho vyplýva, že žalovaný v čase poskytnutia čiastočného plnenia, nemal pochybnosti o platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.06.2018 a platnosti samotného postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania.

Žalovaný ďalej v priebehu konania poukázal na absenciu náležitostí podanej žaloby, nakoľko žalobca v podanej žalobe presne nešpecifikoval skutočnosti a dôkazy, o ktoré opiera svoj nárok. Žalobca neuviedol o akú škodovú udalosť ide, kto bol poškodeným, neuviedol údaje zmluvy o nájme a vystavenej faktúry, uvedené vyplýva len z príloh podanej žaloby. Tvrdenia žalovaného súd posúdil ako účelové, nakoľko z podkladov predložených žalobcom s podanou žalobou - správy o nehode, zmluvy o prenájme vozidla č. 346/39 zo dňa 18.06.2018, faktúry č. 180369, Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.06.2018, Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 29.06.2018 a Oznámenia žalovaného o poistnom plnení zo dňa 08.08.2018 jednoznačne vyplýva o akú škodovú udalosť išlo, kto bol poškodeným atď. Žalovaný ďalej poukázal na absenciu údajov o počte najazdených kilometrov prenajatého náhradného motorového vozidla v nájmovej zmluve. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na skutočnosť, že počet najazdených kilometrov nebol údaj smerodajný na určenie výšky nájmu, nakoľko v tomto prípade bol dohodnutý denný nájom motorového vozidla, bez ohľadu na počet najazdených kilometrov.

Žalovaný ďalej spochybnil samotný nárok žalobcu na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla. Poškodená náhradné motorové vozidlo užívala v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného, a to v období od 18.06.2018 do 29.06.2018, t.j. 12 dní, počas nevyhnutej doby opravy poškodeného motorového vozidla. Zo zmluvy o prenájme č. 346/39 zo dňa 18.06.2018 vyplýva, že poškodená náhradné motorové vozidlo užívala za účelom zabezpečenia bežných životných potrieb, a to na cestovanie do práce. Možnosť využiť náhradné vozidlo počas doby opravy vlastného motorového vozidla je akousi formou kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného, slúži tiež na zachovanie sociálneho komfortu poškodeného. Podstatné pre posúdenie nutnosti a účelnosti je, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohla poškodená používať svoje motorové vozidlo a bola nútená zapožičať si iné vozidlo, za ktoré musela následne uhradiť nájomné, čím jej vznikla škoda, ktorá sa kryje z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Poškodená bola nútená v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou požičať si iné vozidlo, za ktoré musela uhradiť nájomné, čím jej vznikla škoda, ktorá sa kryje z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Súd sa v zmysle uvedeného stotožnil s právnym názorom žalobcu, že v danom prípade išlo o účelne vynaložené náklady. Poškodená náhradné motorové vozidlo užívala v období od 18.06.2018 do 29.06.2018, t.j. 12 dní, pri zmluvne dohodnutej cene nájmu za jeden deň vo výške 37,- eur tak nájomné za celú dobu nájmu náhradného motorového vozidla predstavuje sumu vo výške 532,80 eur s DPH. Žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie celkom vo výške 334,59 eur, pričom neuznal náklady na použitie náhradného vozidla za 12 dní, ale len za 8 dní a poskytnuté poistné plnenie znížil aj o opotrebovanie spočívajúce v rozdiel technických hodnôt pred a po pripočítaní najazdených kilometrov. Rozdiel medzi fakturovaným nájomným a poskytnutým poistným plnením tak predstavuje sumu vo výške 198,21 eur. Skutočnou škodou, ktorá bola poškodenému spôsobená škodovou udalosťou, nárok na náhradu ktorej poškodenému vyplýva z citovaného ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka je však v tomto prípade nájomné za celú dobu nájmu náhradného vozidla, bez ohľadu na individuálne výpočty žalovaného, ktoré v priebehu konania žiadnym spôsobom nepreukázal. Úhrada za nájom náhradného vozidla je dôvodná za dobu, počas ktorej nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo a bol obmedzený vo svojom vlastníckom práve k svojmu motorovému vozidlu, pričom túto skutočnosť sám nezavinil. Súd má za to, že žalovaný, v rámci popretí skutkových okolností neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že tvrdenia žalobcu nevyplývajú zo skutočného stavu veci.

Súd v zmysle uvedeného považoval nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 198,21 eur v plnom rozsahu za dôvodný. Súd zároveň žalobcovi priznal úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške určenej podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v súlade s ust. § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z., a to od 24.08.2018 do zaplatenia, vychádzajúc pritom z ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie práva v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd, v zmysle citovaného ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Ďalej uviedol, že považuje rozsudok prvoinštančného súdu za nesprávny, nezákonný, a navyše aj arbitrárny a podľa jeho názoru je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate aj nepreskúmateľnosťou. Má za to, že prvoinštančný súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú nedostatočne odôvodnil. Odvolateľ vo svojom odvolaní ďalej všetky svoje tvrdenia podrobne rozviedol.

3. K odvolaniu žalovaného proti rozsudku okresného súdu podal písomné vyjadrenie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 387 CSP potvrdiť ako vecne správny. Zároveň žiadal priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že považuje všetky námietky žalovaného uvedené v odvolaní za neopodstatnené. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Tvrdenia žalovaného, že súd sa nevysporiadal so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci, ako aj tvrdenia o nedostatočnosti odôvodnenia právnych záverov prvoinštančného súdu, považuje za neopodstatnené. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení podrobne reagoval na všetky argumenty žalovaného, ktoré uviedol vo svojom odvolaní.

4. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalovaný v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne

predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

9. S rozhodnutím okresného súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vyporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

10. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

11. Z odvolania žalobcu vyplýva, že namieta odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP.

12. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

13. Ďalší uplatnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t.j. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočným) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

14. Uplatnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP sa týka nedostatku riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

15. Odvolací súd dospel k záveru, že všetky uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súdom prvej inštancie vykonaný vo veci náležitý dokazovanie a z neho získané dôkazy vyhodnotil podľa zákonných kritérií v zmysle ust. § 191 ods. 1 CSP a na základe toho ustálil správny skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal a ktorý aj správne právne posúdil.

16. Odvolací súd tak, ako aj súd prvej inštancie, vyhodnotil predmetnú pohľadávku ako pohľadávku spôsobilú na postúpenie a zmluvu o postúpení pohľadávky hodnotí ako platný právny úkon spĺňajúci všetky kritériá platnosti právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky stanovené hmotnoprávnou úpravou. Na základe doposiaľ predložených listinných dôkazov konštatuje, že v predmetnom konaní bol preukázaný vznik škody, ktorá spočívala v nákladoch na zapožičanie náhradného vozidla. Žalovaný vo svojich vyjadreniach nespochybnil, že náklady na požičanie náhradného vozidla predstavujú náklady vzniknuté v príčinnej súvislosti so vznikom poisťovnej udalosti. Postupcovi ako poškodenému z dopravnej nehody vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi vyfakturovanú sumu spočívajúcu v nájomnom za prenájom motorového vozidla. To, že uvedený záväzok postupca priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobom zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol existujúcu žalovanú pohľadávku, ktorá zakladá jeho aktívnu vecnú legitímáciu v prejednávanom spore.

17. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

18. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ustanovenie § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd priznal strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcu, a preto odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)